

Într-o lume paralelă

Mihai Manolescu

Se făcea că într-o lume
Paralelă cu a noastră,
Pomii se strigau pe nume,
Câinii se creșteau în glastră,
Se dădea cu biberonul
De mâncare la furnici
Și când mai ieșea bizonul
Da pe buze cu sclipici.

Zi era mereu, căci noaptea
Se temea de întuneric.
Nici măcar în ziua-a șaptea
Luna nu ieșea feeric.
Cât să doarmă ceva ceasuri
Coborau la storuri grele
Și își picurau în nasuri
Elixir făcut din stele,
Într-o altă galaxie,
Mai departe de a lor,
Unde se-ntâmpla să fie
Mai tot timpul dormitor.

Când vroiau ca să deguste
Pe la prânz câte ceva,
Cu privirile înguste
Și mânuși de catifea,
Răsfoiau de zor reviste
Cu mâncăruri fel de fel,
Iar cu degetele-ntinse,
Doar le atingeau nițel.
Ajungea instant în burtă
Un transfer direct din poză,
Iar o apăsare scurtă
Însemna exact o doză.

Mai aveau și alte trucuri
Ei, în lumea paralelă
Și mai rezolvau din lucruri
Învârtind dintr-o umbrelă.
Însă grozăvenie mare
Nicidecum n-am mai aflat,
Fiindcă, răsucit mai tare,
M-am trezit căzut din pat...